

es considera inassolible. Per altra banda, l'optimisme dins el Sindicat de Metges és justificat per una experiència repetida.

* * *

Quina solució proposa el Dr. Sicart?

La constitució d'una Secció de Vellesa dins la Mutual, que funcionaria amb independència de les altres i també estructurada en V diferents grups.

És convenient de fixar-se en els límits que assigna el projecte que comentem a la independència de la secció de Vellesa en relació amb Invalidesa.

Les interminables discussions que va costar-me el convèncer que no s'ha de cobrar per Invalidesa i per Vellesa conjuntament, quedin després de l'esmentat pel Dr. Sicart acabades. "La Invalidesa acaba en el moment de començar la Vellesa". L'acord és en això tan perfecte, que no mereix la pena d'entrenir-nos-hi.

Però els lligams que estableix el projecte entre Vellesa i Invalidesa són més íntims, ja que no admet subscriure altres participacions a Vellesa que les que es tinguin a Invalidesa, i precisament les mateixes.

Això, al meu entendre, limita les iniciatives del candidat que ha d'acomodar-se a les seves preferències i necessitats, com també a les seves possibilitats en fer una proposta. Per altre costat, trenca la tradició dins la Mutual que deixa amb llibertat al company d'ingressar en les Seccions i grups que desitgi. (Ja veurem que aquest criteri coactiu és la base de tot el projecte.)

De fet, doncs, no és pot dir que hi hagi independència entre Vellesa i Invalidesa en l'esmentat treball, sinó que constitueixen, ambdues formes de previsió, un conjunt indivisible.

* * *

Per a pertànyer a la Secció de Vellesa cal a l'inscrit pagar: una prorrata, una compensació, una quota de garantia i una quota fixa.

Es diu en el projecte esmentat: "Tot el mecanisme d'una bona mutualitat mixta, ha de girar voltant entorn de la prorrata" i anem a veure com en fa aplicació el Dr. Sicart a la previsió de vellesa.

No puc deixar de dir la curiositat amb què he

seguit a l'autor en aquest punt del màxim interès, per no creure jo possible, en vellesa, l'establiment del prorrateig.

Per establir la prorrata, es parteix de la suposició de què tota la secció d'Invalidesa hagués funcionat des de la seva fundació o constitució, com a Secció també de Vellesa, donant 150 pesetes mensuals a tots els majors de 65 anys.

Dels càlculs fets resulta que el socors de Vellesa sumat al d'Invalidesa fins als 65 anys, pot satisfer-se amb les quantitats següents:

Grup	Núm. de veus	Prorrata mensual	Ptes.
I	150	6'77	Ptes.
II	300	"	11'46 "
III	450	"	14'79 "
IV	600	"	16'44 "
V	750	"	18'17 "

Davant d'aquest resultat, el Dr. Sicart pot exclamar que "l'aspecte del cost no és pas una dificultat ni molt menys per a la solució de la qüestió de Vellesa".

Però jo prego a tots els companys a què reflexionin sobre el següent: La base en què es fonamenta el càlcul de prorrateig, són els grups de la secció d'Invalidesa i aquests grups estan constituïts així:

Grups	Núm. de veus	Menors de 35 anys	Majors de 65 anys
I	1.969	578 (29'35 %)	60 (3'04 %)
II	1.616	374 (23'13 %)	30 (1'85 %)
III	1.382	332 (24'02 %)	16 (1'15 %)
IV	989	229 (23'15 %)	5 (0'50 %)
V	859	194 (22'58 %)	4 (0'46 %)

I jo pregunto: És lògic, de fer-se els càlculs partint d'un grup de companys que s'han associat amb el fi d'assegurar el risc d'invalidesa, però no el risc de Vellesa? És que és indiferent una o altra finalitat?

La invalidesa pot sobrevenir avui mateix, de seguida de fer la inscripció; en canvi, els 65 anys vindran quan els hi correspongui. Pot, doncs, ningú creure que entre els inscrits a Vellesa compareixeran els menors de 35 anys, que tardaran el que menys 30 anys a cobrar, en la proporció d'una cinquena part, com resulta dels promigis?

Jo no he compartit mai aquests optimismes. Estic fermament convençut que ningú de 25 anys, per exemple, absolutament ningú, ingressarà voluntàriament a Vellesa. Car, ultra de tenir